

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/229/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216213417
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4216213417.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcov: X.rade H. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bydlisko B. XXXX/XX, F. prechodne bydlisko R. XX/X, F., 2.rade A. J. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bydlisko B. XXXX/XX, F., obaja zastúpení : JUDr. Martin Bajuzík, advokát so sídlom F. XX, L., proti žalovaným: 1/ R. sporiteľňa, a.s., A.: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, zastúpenej :Advokátska kancelária Mária Grochová a partneri s.r.o., so sídlom Bočná 10, Košice - mestská časť Staré Mesto, 2/ Dražobná spoločnosť, a.s., IČO: 35 849 709, so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, zastúpenej: STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Vlčkova 18, Bratislava, o určenie neplatnosti právneho úkonu a zrušenie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 11.júna 2018 pod č.k.10C 244/2016-198 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovaní v1. a v 2. rade majú voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol. o trovách konania rozhodol tak, že žalovaná v 1. rade má voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 % a žalovaná v2. rade má voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %.

V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobcovia v 1. a 2. rade sa žalobou doručenou súdu dňa 10.8.2016 domáhali určenia, že rozhodnutie žalovanej v1. rade zo dňa 27.02.2015 o mimoriadnej splatnosti celého zostatku úveru vrátane jeho príslušenstva ku dňu 26.02.2015 zo Zmluvy o splátkovom úvere č.XXXXXXXXXXX uzavretej medzi nimi a žalovanou v 1. rade zo dňa 14.12.2004 je neplatné. Zároveň navrhli zrušiť výkon záložného práva V - 3609/04 v prospech žalovanej v 1. rade na zabezpečenie jej pohľadávky s príslušenstvom na byt č. XX/X. p., vchod č.X vo vlastníctve žalobcov, podiel na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a podiel na pozemku č. XXXX/XXXXXX zapísaného v časti "C" ěarchy na LV č. XXXX pre kat. úz. F., vedeného Okresným úradom F., odbor katastrálny. Spolu so žalobou vo veci samej navrhli neodkladným opatrením nariadiť žalovaným v 1. a 2. rade, aby nepokračovali vo výkone záložného práva V-3609/04 v prospech žalovanej v 1. rade na zabezpečenie jej pohľadávky s príslušenstvom na vyššie uvedený byt, spoločné časti a zariadenia bytového domu a pozemku v podiele XXXX/XXXXXX, zapísaného na uvedenom LV. Taktiež navrhli neodkladným opatrením zakázať žalovaným v 1. a 2. rade nakladať s touto nehnuteľnosťou.

1.2.Z vykonaného dokazovania zistil z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vedeného Okresným úradom F., katastrálny odbor, pre okres F., obec F. a katastrálne územie F., že žalobcovia sú bezpodielovými

spoluvlastníkmi bytu č. XX nachádzajúceho sa na 5. P. vo vchode č. X bytového domu so súp. č. XXX, ktorý je postavený na pozemku parcela registra „C“ KN par. č. XXXX, spoluvlastníckeho podielu o veľkosti XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu so súp. č. XXX, ktorý je postavený na pozemku parcela registra „C“ KN par. č. XXXX a spoluvlastníckeho podielu o veľkosti XXXX/XXXXXX na pozemku parcela registra „C“ KN. V časti C: Ťarchy výpisu z listu vlastníctva je uvedené záložné právo V-3609/04 v prospech žalovanej v 1. rade.

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.12.2004 zistil, že žalovaná v 1. rade ako veriteľka poskytla žalobcom v 1. a 2. rade ako dlžníkom úver vo výške 680 000 Sk (22 571,86 eura), ktorý sa žalobcovia zaviazali splatiť v splátkach po 7 848,00 Sk (260,51 eura) mesačne s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 10.01.2005 a konečnou splatnosťou úveru dňa 10.12.2015. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 14.12.2004 vyplýva, že žalovaná v 1. rade ako záložný veriteľ sa so žalobcami ako záložcami dohodli na zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam žalobcov v prospech záložného veriteľa na zabezpečenie pohľadávky, ktorá vznikla zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.12.2004. Z mandátnej zmluvy, ktorá tvorí jednu listinu so Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vyplýva, že jej predmetom je udelenie poverení žalobcami ako mandantmi žalovanej v 1. rade ako záložnému veriteľovi pre vykonanie úkonov v súvislosti s výkonom záložného práva. Z výzvy žalovanej v 1. rade zo dňa 27.07.2014 vyplýva, že žalovaná v 1. rade oznámila žalobcom, že voči nim eviduje k 27.07.2014 omeškané splátky vo výške 1 667,88 eura a že so splácaním úveru sú v omeškaní už 167 dní (úverová zmluva č. 0211946496 zo dňa 13.12.2014) a zároveň ich vyzvala na okamžité vyplatenie omeškaných splátok úveru najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, inak žalovaná v 1. rade vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru a pristúpi k realizácii dobrovoľnej dražby majetku zabezpečujúceho vyššie uvedenú pohľadávku. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 27.02.2015 vyplýva, že žalovaná v 1. rade oznámila žalobcom, že pri zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.12.2004 nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a Splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 Žalovaná v 1. rade vyhlásila ku dňu 26.02.2015 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Zároveň vyzvala žalobcov na zaplatenie sumy 6624,01 eura do 15 dní. Z oznámenia o dobrovoľnej dražbe zo dňa 03.09.2015 vyplýva, že dňa 05.10.2015 mala žalovaná v 2. rade ako dražobník uskutočniť na návrh žalovanej v 1. rade ako navrhovateľa dražby prvé kolo dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov.

1.3. Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenia § 137 CSP a uviedol, že žalobcovia sa prvým výrokom domáhali určenia neplatnosti rozhodnutia žalovanej v 1. rade o mimoriadnej splatnosti celého zostatku úveru. Pre účely ustanovenia § 137 CSP je potrebné vnímať žalobu o určenie platnosti - neplatnosti právneho úkonu ako žalobu o určenie právnej skutočnosti. Žaloba v prejednávanej veci bola na súd doručená dňa 10.08.2016, za účinnosti procesnoprávneho predpisu Civilného sporového poriadku. Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Od 01.07.2016 je záujmom zákonodarcu vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti/platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mihnajú sa účelu žaloby určovacej. Z tohto dôvodu Civilný sporový poriadok pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti (a teda i žalobu o neplatnosť právneho úkonu) výlučne za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu. Pre tieto výnimky (podľa ust. § 137 písm. d/ CSP) je spoločné, že priamo osobitný právny predpis, resp. právna norma vo svojej dikcii priznáva oprávnenej osobe domáhať sa na súde určenia tejto právnej skutočnosti. Keďže zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva možnosť domáhať sa určenia neplatnosti rozhodnutia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, je takáto žaloba procesne neprípustná.

V druhom výroku žalobného petitu sa žalobcovia domáhali zrušenia výkonu záložného práva. Aj v tejto časti dospel k záveru o neprípustnosti žaloby v zmysle § 137 CSP. Uviedol, že stav ohrozenia práva žalobcov alebo neistotu v ich právnom postavení možno v súvislosti so záložným právom žalovanej v 1. rade odstrániť len určením, či tu je alebo nie je záložné právo. V prípade, ak by už došlo k realizácii záložného práva podľa zákona o dobrovoľných dražbách (č. 527/2002 Z.z.) a žalobcovia spochybňujú platnosť záložnej zmluvy alebo namietajú existenciu, výšku a splatnosť pohľadávky, môžu sa domáhať ochrany postupom upraveným v zákone o dobrovoľných dražbách.

Z vyššie uvedených dôvodov bez ďalšieho zaobrerania sa meritom veci, žalobu v celom rozsahu zamietol, keďže žalobcovia sa procesne neprípustným spôsobom domáhali ochrany tvrdených porušených práv. V súvislosti s uvedeným záverom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/91/2017-447

zo dňa 28.02.2018 v skutkovo obdobnej veci. Nad rámec uvedeného záverom dodal, že sa stotožnil s námietkou žalovanej v 2. rade o nedostatku jej pasívnej vecnej legitímácie v konaní, pretože nie je nositeľom žiadnej hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalované v1. a 2. rade boli v konaní úspešné v celom rozsahu, preto im voči žalobcom v 1. a 2. rade vznikol nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Žalobcovia podali proti rozsudku odvolanie. Argumentáciu súdu prvej inštancie považovali za nesprávnu. Uviedli, že súd prvej inštancie mal posudzovať podanú žalobu v 1. časti podľa ustanovenia § 137 písm. c) CSP. Počas súdneho konania riadne preukázali naliehavý právny záujem na podanej žalobe, tým že napr. zo strany žalovaných neboli riadne splnené podmienky pre začatie výkonu záložného práva k dotknutým nehnuteľnostiam. Úver bol riadne splácaný. Ďalej uviedli, že naliehavý právny záujem v súvislosti s podaním žaloby vo veci samej je daný aj ich ochranou vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam vyplývajúci z čl. 20 Ústavy SR. 9. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mali za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím je daný zákonný dôvod odvolania podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP a súd prvej inštancie dokonca aplikoval na podanú žalobu nesprávne zákonné ustanovenia. Žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného sudu Komárno pod č.k. 10C/244/2016 -198 zo dňa 11.06.2018 zmenil tak, že podanej žalobe žalobcov zo dňa 09.08.2016 v celom rozsahu vyhovie a zároveň zaviazal žalovaných 1. rade a žalovaných v 2. rade, aby spoločne a nerozdielne nahradili žalobcom trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia vo výške 100%. alternatívne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalované sa k odvolaniu žalobcov písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolanie žalobcov podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcov vo veci samej nie je opodstatnené a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie a jeho právnym posúdením.

6. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o neprípustnosti žaloby o určenie, že rozhodnutie žalovanej v1. rade o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 27.02.2015 je neplatné. Právny záujem, ktorý

je podmienkou procesnej prípustnosti žaloby v súčasnosti (§ 137 písm. c/ CSP) musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. V súvislosti s tým ide o to, čoho (akého určenia) sa žalobca domáha a z akých právnych pomerov vychádza. Určenie neplatnosti právneho úkonu nemôže byť nikdy samoučelné, žalobca musí vždy osvedčiť existenciu konkrétneho dôvodu so zreteľom na ktorý je určovaná žaloba potrebným a správne zvoleným procesným nástrojom ochrany jeho práv. Vychádzajúc z toho odvolací súd konštatuje, že v predmetom spore pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení malo právny význam skúmať to, či objektívne (a to v čase rozhodovania súdu) bol daný relevantný dôvod na to, aby súd určil, že rozhodnutie žalovaného v I. rade o splatnosti celého zostatku úveru je neplatné. I keď vychádzajúc z platnej právnej úpravy, dlžník je v zásade povinný plniť celý dlh jednorazovo, dohodou dlžníka a veriteľa alebo rozhodnutím súdu môže byť založené i plnenie dlhu v splátkach. Pri splnení v splátkach ide vlastne o dvojakú dobu splatnosti, keďže jednak je stanovená doba plnenia (splatnosti) jednotlivých splátok a súčasne je určená i splatnosť celej pohľadávky. Ak dlžník plnil v splátkach, nezaplatenie jednej alebo viacerých splátok v čase ich splatnosti nespôsobuje bez ďalšieho splatnosť celého dlhu. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatný dlh, ktorý veriteľ môže samostatne uplatňovať na súde. Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť i určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz (§ 565 OZ). Ide tu tak o podmienenú výhodu splácať dlh v splátkach, ktorá spočíva v tom, že dlžník dodrží splátky. Ak dlžník nedodrží dohodu o včasnom splnení dohodnutých splátok alebo súdne rozhodnutie o povolení splátok, stráca výhodu splátok za predpokladu, že veriteľ požiadava o zaplatenie celej pohľadávky, resp. nezaplateného zvyšku pohľadávky naraz. Uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky je v právomoci veriteľa, ktorý toto môže, ale nemusí uplatniť. Stratu výhody splátok musí veriteľ dlžníkovi oznámiť, prípadne uplatniť na súde podaním žaloby. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastala priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu. Toto svoje právo požadovať zaplatenie celej pohľadávky z dôvodu straty výhody splátok je časovo obmedzené tak, že veriteľ ho môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšej ďalšej splátky.

V danom prípade nebolo zo strany žalovaného vydané žiadne rozhodnutie, postupoval v zmysle všeobecných obchodných podmienok a vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, čo oznámil žalobcom listom zo dňa 27.02.2015 (čl.32).

7.V druhom žalobnom petite sa žalobcovia domáhali zrušenia záložného práva. Ustanovenie § 137 CSP predstavuje vymedzenie prípustných typov žalôb. Žaloba o zrušenie záložného práva pritom nie je ani žalobou o osobnom stave, ani o splnení povinnosti, ani o určení, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, ani o určení právnej skutočnosti, ani žalobou o nároku na usporiadanie práv a povinností strán. Uvádzacia veta ustanovenia § 137 CSP obsahuje slovo „najmä“, čo znamená, že prípustné sú aj iné typy žalôb - také, ktoré v citovaných ustanoveniach nie sú priamo vymedzené. Taká žaloba, ktorá v citovaných ustanoveniach procesných predpisov nie je uvedená, je však prípustná len za predpokladu, že jej petit (žalobný návrh, t. j. to, čo žalobca požaduje, aby súd rozhodol) vyplýva z hmotného práva, teda, že hmotné právo zakladá oprávnenie súdu takto rozhodnúť.

Spôsoby zániku záložného práva upravuje ustanovenie § 151md Občianskeho zákonníka tak, že záložné právo zaniká

- a) zánikom zabezpečenej pohľadávky,
- b) zánikom všetkých vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, na ktoré sa záložné právo vzťahuje,
- c) ak sa záložný veriteľ vzdá záložného práva,
- d) uplynutím času, na ktorý bolo záložné právo zriadené,
- e) vrátením veci záložcovi, ak záložné právo vzniklo odovzdaním veci,
- f) ak záložca previedol záloh v bežnom obchodnom styku v rámci výkonu predmetu podnikania, alebo ak bol v čase prevodu alebo prechodu zálohu nadobúdateľ zálohu pri vynaložení náležitej starostlivosti dobromyseľný, že nadobúda záloh nezaťažený záložným právom,
- g) ak záložca previedol záloh a zmluva o zriadení záložného práva určuje, že záložca môže záloh alebo časť zálohu previesť bez zaťaženia záložným právom,
- h) iným spôsobom dohodnutým v zmluve o zriadení záložného práva alebo vyplývajúcim z osobitného predpisu, i) ak sa vykonalo bez ohľadu na rozsah uspokojenia veriteľa. Záložné právo teda nemôže zaniknúť rozhodnutím súdu (zrušením záložného práva súdom).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba o zrušenie záložného práva nepatrí do žiadnej z kategórií žalôb vymedzených ustanoveniami § 137 CSP, ani do kategórie iných žalôb, ktoré predpokladá hmotné právo. Preto súd prvej inštancie správne považoval takto formulovaný petit žaloby za neprípustný a správne

žalobu zamietol bez toho, aby preskúmal vecnú opodstatnenosť dôvodov, ktoré uvádzali žalobcovia. Správne sa vyporiadal s vecnou pasívnou legitimáciou žalovaného v 2. rade. Na záver odvolací súd dodáva, že po vyhlásení rozsudku sa dňa 25.06.2018 uskutočnila dražba predmetnej nehnuteľnosti žalobcov a vydražiteľom nehnuteľnosti sa stal V.. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 v spojení s § 262,265 CSP a úspešným žalovaným priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).